ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 17ης Σεπτεμβρίου 2008 *

Στην υπόθεση T-218/06,

Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd, με έδρα το Τελ Αβίβ (Ισραήλ), εκπροσωπούμενη από τον M. Kinkeldey, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον G. Schneider,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου:

Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH, με έδρα το Piding (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον T. Raab, δικηγόρο,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 2ας Ιουνίου 2006 (υπόθεση R 74/2006-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH και Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους V. Tiili, πρόεδρο, F. Dehousse και I. Wiszniewska-Białecka (εισηγήτρια), δικαστές,

γραμματέας: K. Andová, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 16 Αυγούστου 2006,

το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 20 Δεκεμβρίου 2006,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 18 Δεκεμβρίου 2006,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 12ης Φεβρουαρίου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το νομικό πλαίσιο

1 Το άρθρο 59 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε, ορίζει:

«Η προσφυγή πρέπει να ασκηθεί εγγράφως ενώπιον του Γραφείου εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημέρα της κοινοποίησης της προσβαλλόμενης απόφασης. Η προσφυγή θεωρείται ότι έχει ασκηθεί μόνο μετά την καταβολή του τέλους προσφυγής. Εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης, πρέπει να κατατεθεί γραπτώς υπόμνημα που να εκθέτει τους λόγους της προσφυγής.»

2 Το άρθρο 78 του κανονισμού 40/94 έχει ως εξής:

«Επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση (restitutio in integrum)

1. Ο καταθέτης ή ο δικαιούχος κοινοτικού σήματος ή οποιοσδήποτε άλλος διάδικος σε διαδικασία ενώπιον του Γραφείου ο οποίος, παρότι επέδειξε όλη την επιμέλεια που επιβάλλουν οι περιστάσεις, δεν μπόρεσε να τηρήσει μια προθεσμία έναντι του

Γραφείου, αποκαθίσταται, μετά από αίτηση, στα δικαιώματά του εάν το κώλυμα είχε ως άμεση συνέπεια, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, την απώλεια δικαιώματος ή ένδικου μέσου.

2. Η αίτηση πρέπει να υποβληθεί εγγράφως εντός προθεσμίας δύο μηνών από την παύση του κωλύματος. Η μη διενεργηθείσα πράξη πρέπει να διενεργηθεί μέσα στην προθεσμία αυτή […].

3. Η αίτηση πρέπει να είναι αιτιολογημένη και να αναφέρει τα πραγματικά περιστατικά και τους λόγους που προβάλλονται για την υποστήριξή της. Η αίτηση θεωρείται ότι έχει υποβληθεί μόνον αφού καταβληθεί το τέλος επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση.

[…]»

3 Το άρθρο 78α του κανονισμού 40/94 ορίζει:

«Συνέχιση της διαδικασίας

1. Ο καταθέτης ή ο δικαιούχος κοινοτικού σήματος ή οποιοσδήποτε άλλος διάδικος σε διαδικασία ενώπιον του Γραφείου ο οποίος παρέλειψε να τηρήσει μια προθεσμία έναντι του Γραφείου, μπορεί να εξασφαλίσει, μετά από αίτηση, τη συνέχιση της διαδικασίας, υπό τον όρο ότι, κατά την υποβολή της αίτησης, έχει διενεργηθεί η παραληφθείσα πράξη. Η αίτηση συνέχισης της διαδικασίας είναι παραδεκτή μόνον εφόσον υποβάλλεται εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας που δεν τηρήθηκε. Η αίτηση θεωρείται υποβληθείσα μόνον αφού καταβληθεί το τέλος συνέχισης της διαδικασίας.

[…]»

4 Ο κανόνας 48 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε, ορίζει:

«1. Το δικόγραφο της προσφυγής περιέχει:

[…]

γ) προσδιορισμό της προσβαλλόμενης απόφασης και μέχρι ποιο σημείο ζητείται η τροποποίηση ή η ακύρωσή της.

2. Το δικόγραφο της προσφυγής υποβάλλεται στη γλώσσα της διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση.»

5 Ο κανόνας 49, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 ορίζει:

«Αν η προσφυγή αντιβαίνει στα άρθρα 57, 58 και 59 του κανονισμού και στον κανόνα 48, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, και παράγραφος 2, το τμήμα προσφυγών την απορρίπτει ως απαράδεκτη εκτός αν οι ελλείψεις θεραπευτούν πριν λήξει η σχετική προθεσμία που προβλέπεται από το άρθρο 59 του κανονισμού [40/94].»

6 Ο κανόνας 70 του κανονισμού 2868/95 σχετικά με τον υπολογισμό των προθεσμιών προβλέπει:

«[…]

2. Η προθεσμία θεωρείται ότι αρχίζει την επόμενη της ημέρας κατά την οποία συνέβη το γεγονός που αποτελεί την αφετηρία της. Το γεγονός αυτό μπορεί να είναι μια διαδικαστική ενέργεια ή η λήξη άλλης προθεσμίας. Αν η ενέργεια αυτή συνίσταται σε επίδοση εγγράφου, το κρίσιμο γεγονός είναι η παραλαβή του επιδοθέντος εγγράφου, εφόσον δεν ορίζεται άλλως.

[…]

4. Όταν η προθεσμία είναι ενός ή περισσοτέρων μηνών, τότε λήγει τον αντίστοιχο επόμενο μήνα, την ημέρα που αντιστοιχεί σε αριθμό με την ημέρα κατά την οποία συνέβη το γεγονός. […]»

7 Ο κανόνας 96 του κανονισμού 2868/95, που περιλαμβάνεται στο τμήμα των γενικών διατάξεων που αφορούν τις γλώσσες, ορίζει στην παράγραφο 1:

«Με την επιφύλαξη του άρθρου 115 παράγραφοι 4 και 7 του κανονισμού [40/94] και αν δεν προβλέπεται άλλως από τους παρόντες κανόνες στη γραπτή διαδικασία ενώπιον του Γραφείου, τα μέρη μπορούν να χρησιμοποιούν οποιαδήποτε από τις επίσημες γλώσσες του Γραφείου. Αν η επιλεγείσα γλώσσα δεν είναι η γλώσσα της διαδικασίας, εντός μηνός από την ημερομηνία υποβολής του πρωτοτύπου, το ενδιαφερόμενο μέρος υποβάλλει μετάφραση στη γλώσσα αυτή […]».

Ιστορικό της διαφοράς

8 Την 1η Αυγούστου 2002, η προσφεύγουσα, Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd, υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού 40/94.

9 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το ακόλουθο εικονιστικό σημείο:



10 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στις κλάσεις 5 και 10 του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με την κατάταξη των προϊόντων και των υπηρεσιών για την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 5: «Φαρμακευτικά προϊόντα, φαρμακευτικά παρασκευάσματα χάπια για φαρμακευτικούς σκοπούς, χημικά παρασκευάσματα για φαρμακευτική χρήση, χημικά παρασκευάσματα για ιατρική χρήση, φάρμακα για ιατρική χρήση»

— κλάση 10: «Ιατρικές διατάξεις».

11 Η προσφεύγουσα κατέθεσε την αίτηση για το κοινοτικό σήμα στα αγγλικά και ανέφερε ως δεύτερη γλώσσα τη γερμανική.

12 Η αίτηση για το κοινοτικό σήμα δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 28/03, της 31ης Μαρτίου 2003.

13 Στις 27 Ιουνίου 2003, η παρεμβαίνουσα, Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH, άσκησε ανακοπή κατά της καταχωρίσεως του αιτηθέντος σήματος, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

14 Η ανακοπή στηριζόταν στο λεκτικό σήμα EURIM-PHARM, το οποίο αποτέλεσε αντικείμενο της κοινοτικής καταχωρίσεως αριθ. 667 899 για τα «φάρμακα» που εμπίπτουν στην κλάση 5 και της γερμανικής καταχωρίσεως αριθ. 1 068 926 για τα «φάρμακα για ζώα και για ανθρώπους» τα οποία εμπίπτουν επίσης στην κλάση 5, καθώς και στη γερμανική εμπορική επωνυμία Eurim-Pharm που χρησιμοποιείται στη Γερμανία για να καταδείξει την παρασκευή και την εμπορία φαρμάκων, ειδικότερα στο χονδρεμπόριο φαρμάκων.

15 Η πράξη ανακοπής κατατέθηκε στη γερμανική. Η γλώσσα αυτή κατέστη η γλώσσα διαδικασίας, βάσει του άρθρου 115, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94.

16 Με απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2005, κοινοποιηθείσα στους διαδίκους με τηλεομοιοτυπία την ίδια ημέρα, το τμήμα ανακοπών δέχθηκε την ανακοπή και απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως.

17 Στις 6 Ιανουαρίου 2006, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής. Προς τούτο χρησιμοποίησε το έντυπο του δικογράφου της προσφυγής στα αγγλικά που τέθηκε στη διάθεσή της από το ΓΕΕΑ, στο οποίο αναγραφόταν στα αγγλικά η ακόλουθη φράση στο τετραγωνίδιο 31 με τίτλο «Περιεχόμενο της προσφυγής»:

«Η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί στο σύνολό της και η αίτηση καταχωρίσεως πρέπει να γίνει δεκτή.»

18 Στις 18 Ιανουαρίου 2006, η γραμματεία του ΓΕΕΑ απέστειλε με τηλεομοιοτυπία στους εκπροσώπους της προσφεύγουσας δύο έγγραφα: ένα έγγραφο δύο σελίδων που επιβεβαίωνε την παραλαβή του δικογράφου της προσφυγής και ανακοίνωση μιας σελίδας που την πληροφορούσε για την παρατυπία σχετικά με τη γλώσσα στην οποία είχε κατατεθεί το δικόγραφο της προσφυγής βάσει του κανόνα 48, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95. Η τελευταία αυτή ανακοίνωση καλούσε την προσφεύγουσα να προσκομίσει μετάφραση του δικογράφου της προσφυγής στη γλώσσα της διαδικασίας εντός προθεσμίας ενός μηνός από της υποβολής του πρωτοτύπου, δηλαδή το αργότερο στις 6 Φεβρουαρίου 2006, σύμφωνα με τον κανόνα 96, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95.

19 Το απόσπασμα της εκθέσεως διαβιβάσεως των τηλεομοιοτυπιών που προσκόμισε το ΓΕΕΑ αναφέρει «ΟΚ» για τη διαβίβαση των δύο εγγράφων που απεστάλησαν στους εκπροσώπους της προσφεύγουσας κατά την ημερομηνία αυτή.

20 Στις 14 Μαρτίου 2006, η προσφεύγουσα κατέθεσε υπόμνημα εκθέτοντας τους λόγους της προσφυγής της συνταγμένους στα γερμανικά.

21 Στις 22 Μαρτίου 2006, υπάλληλος του Γραφείου ήρθε σε τηλεφωνική επαφή με έναν από τους εκπροσώπους της προσφεύγουσας, πληροφορώντας τον για την παρατυπία σχετικά με τη γλώσσα της προσφυγής και την ανακοίνωση που είχε αποστείλει το ΓΕΕΑ στις 18 Ιανουαρίου 2006. Ο εκπρόσωπος της προσφεύγουσας παρατήρησε ότι δεν είχε λάβει την ανακοίνωση αυτή.

22 Με έγγραφο της 7ης Απριλίου 2006, αποσταλείσα στο ΓΕΕΑ με τηλεομοιοτυπία, ο εκπρόσωπος της προσφεύγουσας, αναφερόμενος στην προγενέστερη τηλεφωνική συνομιλία με υπάλληλο του ΓΕΕΑ, ισχυρίσθηκε ότι είχε λάβει μόνον ένα έγγραφο από το ΓΕΕΑ στις 18 Ιανουαρίου 2006, αυτό που επιβεβαίωνε την παραλαβή του δικογράφου της προσφυγής. Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, προσκόμισε απόσπασμα ηλεκτρονικής καταστάσεως που περιείχε κατάλογο των τηλεομοιοτυπιών που έλαβε στις 18 Ιανουαρίου 2006. Ζήτησε επίσης να του αποσταλεί εκ νέου αντίγραφο του εγγράφου της 18ης Ιανουαρίου 2006 που αφορούσε την παρατυπία ως προς τη γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής.

23 Με άλλο έγγραφο της 7ης Απριλίου 2006, ο εκπρόσωπος της προσφεύγουσας απέστειλε στο ΓΕΕΑ νέο δικόγραφο προσφυγής, συνταγμένο αυτή τη φορά εξ ολοκλήρου στα γερμανικά, ζητώντας τη συνέχιση της διαδικασίας βάσει του άρθρου 78α του κανονισμού 40/94 παρέχοντας έγκριση για την ανάληψη από τον τρεχούμενο λογαριασμό του στο ΓΕΕΑ του ποσού του καταβλητέου τέλους.

24 Στις 23 Μαΐου 2006, ο εκπρόσωπος της προσφεύγουσας υπέβαλε αίτηση περί restitutio in integrum βάσει του άρθρου 78 του κανονισμού 40/94 και επέτρεψε την ανάληψη από τον τρεχούμενο λογαριασμό του στο ΓΕΕΑ του ποσού του πληρωτέου τέλους. Ισχυρίστηκε ότι είχε δώσει οδηγίες σε μια γραμματέα, στις 6 Ιανουαρίου 2006, για να σταλεί στο ΓΕΕΑ γερμανική διατύπωση του δικογράφου της προσφυγής και, για λόγους ανεξήγητους και χωρίς αυτό να εμπίπτει στην έλλειψη του καθήκοντος εποπτείας, η δεύτερη σελίδα του εντύπου του δικογράφου της προσφυγής είχε αποσταλεί στα αγγλικά. Διευκρίνισε επίσης ότι η γραμματέας αυτή, πεπειραμένη, και της οποίας η απόδοση δεν είχε αμφισβητηθεί προηγουμένως, αντιμετώπιζε τότε σοβαρά οικογενειακά προβλήματα, πράγμα που οι εργοδότες της αγνοούσαν.

25 Με απόφαση της 2ας Ιουνίου 2006 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή ως απαράδεκτη βάσει του κανόνα 49, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 σε συνδυασμό με τον κανόνα 48, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, και παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού. Έκρινε επίσης ότι η αίτηση για τη συνέχιση της διαδικασίας που υποβλήθηκε βάσει του άρθρου 78α του κανονισμού 40/94 και η αίτηση περί restitutio in integrum που υποβλήθηκε βάσει του άρθρου 78 του ίδιου κανονισμού «θεωρούνταν ως μη υποβληθείσες», δεδομένου ότι η καταβολή των πληρωτέων τελών δεν είχε επιτραπεί έγκαιρα.

Αιτήματα των διαδίκων

26 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

27 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

28 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να επιβεβαιώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

29 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται τέσσερις λόγους που αντλούνται, πρώτον, από την παράβαση του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, του κανόνα 48, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, και παράγραφος 2, του κανόνα 49, παράγραφος 1, και του κανόνα 96, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95, δεύτερον, την παράβαση του άρθρου 78α του κανονισμού 40/94, τρίτον, την παράβαση του άρθρου 78 του ίδιου κανονισμού και, τέταρτον, την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

30 Δεδομένου ότι ο τέταρτος λόγος αφορά το παραδεκτό της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών, όπως και ο πρώτος λόγος, πρέπει να εξεταστεί δεύτερος μετά την εξέταση του πρώτου λόγου. Ο δεύτερος και τρίτος λόγος, οι οποίοι συνδέονται, αντιστοίχως, με το παραδεκτό της αιτήσεως για τη συνέχιση της διαδικασίας και την υποβολή της αιτήσεως περί restitutio in integrum εντός της ταχθείσας προθεσμίας, θα εξεταστούν ως τρίτος και τέταρτος λόγος.

Επί του λόγου που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, του κανόνα 48, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, και παράγραφος 2, του κανόνα 49, παράγραφος 1, και του κανόνα 96, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95

Επιχειρήματα των διαδίκων

31 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι άσκησε προσηκόντως προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, εντός των τασσομένων προθεσμιών και μόνον η έκθεση του

περιεχομένου της προσφυγής ήταν συνταγμένη στη γλώσσα της αιτήσεως καταχωρίσεως αντί της γλώσσας διαδικασίας. Η προσφεύγουσα δεν έλαβε καμία γραπτή ανακοίνωση εκ μέρους του ΓΕΕΑ που να την πληροφορεί για την παρατυπία ως προς τη γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή.

32 Προβάλλει ότι, αφενός, η έκθεση διαβιβάσεως των τηλεομοιοτυπιών της 18ης Ιανουαρίου 2006 που προσκόμισε το ΓΕΕΑ, περιέχουσα την ένδειξη «ΟΚ» για τη διαβίβαση της ανακοινώσεως σχετικά με την παρατυπία ως προς τη γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής, επιτρέπει μόνον να συναχθεί η παραλαβή της. Σύμφωνα με τη νομολογία και τις οδηγίες του ΓΕΕΑ σχετικά με τις διαδικασίες που διεξάγονται ενώπιόν του, ένα τέτοιο τεκμήριο μπορεί να ανατραπεί αν ο αποδέκτης μιας ανακοινώσεως του ΓΕΕΑ αποδείξει ότι δεν την είχε λάβει. Στην προκειμένη περίπτωση, η προσφεύγουσα ανέτρεψε το τεκμήριο αυτό προσκομίζοντας έκθεση παραλαβής των τηλεομοιοτυπιών της 18ης Ιανουαρίου 2006 καταδεικνύοντας ότι δεν έλαβε παρά μόνο μια ανακοίνωση του ΓΕΕΑ δύο σελίδων, η οποία αντιστοιχούσε στο αποδεικτικό παραλαβής του δικογράφου της προσφυγής. Επομένως, η ανακοίνωση σχετικά με την παρατυπία ως προς τη γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής έπρεπε να θεωρηθεί ότι δεν είχε γίνει.

33 Αφετέρου, προβάλλει ότι η πάγια πρακτική του ΓΕΕΑ είναι να εφαρμόζει τον κανόνα 96, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 στα σφάλματα σχετικά με τη γλώσσα στην οποία κατατίθεται δικόγραφο προσφυγής, πράγμα που συνεπάγεται τη δυνατότητα προσκομίσεως μιας μεταφράσεως του αρχικού εγγράφου στη γλώσσα διαδικασίας εντός προθεσμίας ενός μηνός μετά την κατάθεση της προσφυγής. Πάγια πρακτική του ΓΕΕΑ είναι επίσης να πληροφορεί ρητά τους προσφεύγοντες με ανακοίνωση, ως προς τα σφάλματά τους σχετικά με τη γλώσσα διαδικασίας και της προθεσμίας προς διόρθωση των σφαλμάτων αυτών που προβλέπει ο κανόνας 96, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95.

34 Δυνάμει της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, η προσφεύγουσα έπρεπε να μπορεί να υπολογίσει στην εφαρμογή αυτών των πάγιων διοικητικών πρακτικών που δεσμεύουν το ΓΕΕΑ, πολλώ μάλλον που, στην προκειμένη περίπτωση, δικόγραφο προσφυγής είχε ήδη κατατεθεί και ήταν εύκολο να της κοινοποιηθεί προσηκόντως εκ νέου η εν λόγω παρατυπία πριν τη λήξη της ταχθείσας προθεσμίας. Τούτο ζητήθηκε ανεπιτυχώς από τους εκπροσώπους της προσφεύγουσας κατά τη διάρκεια πολλών τηλεφωνικών συνδιαλέξεων. Ενόψει μιας τέτοιας μεταβολής της πάγιας διοικητικής πρακτικής, κατά

παράβαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, η νέα κατάθεση, στις 7 Απριλίου 2006, του δικογράφου της προσφυγής, συνταγμένου στη γερμανική αυτή τη φορά, έπρεπε να θεωρηθεί ότι θεράπευσε εγκύρως την παρατυπία ως προς τη γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής.

35 Το ΓΕΕΑ προβάλλει ότι από τον κανόνα 48, παράγραφος 2, τον κανόνα 49 και τον κανόνα 96, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 προκύπτει ότι προσφυγή η οποία, όπως εν προκειμένω, ασκήθηκε σε γλώσσα διαφορετική από τη γλώσσα διαδικασίας χωρίς η μετάφρασή της να προσκομιστεί εντός της ταχθείσας προθεσμίας πρέπει να απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Το έγγραφο που προσκόμισε η προσφεύγουσα δεν συνιστά επαρκή απόδειξη ότι δεν παρέλαβε την τηλεομοιοτυπία που απέστειλε το ΓΕΕΑ πληροφορώντας την για την παρατυπία ως προς τη γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής.

36 Η παρεμβαίνουσα θεωρεί ότι, δεδομένου ότι η προσφυγή είχε κατατεθεί σε γλώσσα διαφορετική εκείνης της διαδικασίας, κατά παράβαση του κανόνα 48, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, η προσφυγή ορθώς απορρίφθηκε βάσει του κανόνα 49, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού. Η πρακτική του τμήματος προσφυγών που συνίσταται στο να πληροφορεί τους διαδίκους για τις τυπικές ελλείψεις των δικογράφων τους δεν συνιστά υποχρέωση και, επομένως, δεν είχε κανένα αποτέλεσμα επί των προβλεπομένων προθεσμιών. Η παράταση των προθεσμιών αυτών μπορούσε να δημιουργήσει άνιση μεταχείριση.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

37 Από τον κανόνα 48, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, και την παράγραφο 2, του κανονισμού 2868/95 προκύπτει ότι το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να περιέχει προσδιορισμό της προσβαλλόμενης αποφάσεως και μέχρι ποιο σημείο ζητείται η τροποποίηση ή η ακύρωσή της και το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να υποβάλλεται στη γλώσσα της αποφάσεως αυτής.

38 Δυνάμει του κανόνα 49, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95, αν η προσφυγή δεν πληροί ειδικότερα τις προϋποθέσεις που διαλαμβάνει ο κανόνας 48, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, και η παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, το τμήμα προσφυγών την απορρίπτει ως απαράδεκτη εκτός αν οι ελλείψεις θεραπευθούν πριν λήξει η προθεσμία που προβλέπει το άρθρο 59 του κανονισμού 40/94, δηλαδή εντός δύο μηνών από την ημέρα κοινοποιήσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

39 Κατά τον κανόνα 96, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95, εκτός αντίθετης διατάξεως που προβλέπεται στον ίδιο αυτόν κανονισμό, κάθε διάδικος μπορεί να χρησιμοποιήσει μια από τις γλώσσες του ΓΕΕΑ πλην εκείνης της διαδικασίας αν ο διάδικος αυτός υποβάλει μετάφραση στη γλώσσα αυτή εντός προθεσμίας ενός μηνός από της ημέρας καταθέσεως του πρωτοτύπου.

40 Στην προκειμένη περίπτωση, η προσβαλλόμενη απόφαση του τμήματος ανακοπών κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με τηλεομοιοτυπία στις 14 Νοεμβρίου 2005. Δεδομένου ότι η προσφυγή κατατέθηκε στις 6 Ιανουαρίου 2006, η προσφυγή ασκήθηκε εντός της προθεσμίας των δύο μηνών που προβλέπει το άρθρο 59 του κανονισμού 40/94. Πάντως, το δικόγραφο της προσφυγής, το οποίο περιείχε, σύμφωνα με τον κανόνα 48, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 2868/95, τη διευκρίνιση ως προς ποιο σημείο η απόφαση του τμήματος ανακοπών έπρεπε να ακυρωθεί, δεν πληρούσε την προϋπόθεση του κανόνα 48, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, διότι η διευκρίνιση αυτή ήταν διατυπωμένη στα αγγλικά και όχι στη γλώσσα διαδικασίας, δηλαδή τα γερμανικά.

41 Κατ' εφαρμογήν του κανόνα 96, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95, θα ήταν δυνατό να υποβληθεί μετάφραση του δικογράφου της προσφυγής στη γλώσσα διαδικασίας εντός προθεσμίας ενός μηνός από της καταθέσεως της προσφυγής, δηλαδή το αργότερο στις 6 Φεβρουαρίου 2006. Ωστόσο, μια τέτοια μετάφραση περιήλθε στο ΓΕΕΑ με νέο δικόγραφο προσφυγής συνταγμένο στα γερμανικά, το οποίο κατατέθηκε στις 7 Απριλίου 2006, δηλαδή περισσότερο από δύο μήνες μετά τη λήξη της ταχθείσας προθεσμίας.

42 Επομένως, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο απορρίπτοντας την προσφυγή ως απαράδεκτη δυνάμει του κανόνα 49, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95, και του κανόνα 48, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, και παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού.

43 Η διαπίστωση αυτή δεν αναιρείται από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας ως προς τη φερόμενη έλλειψη κοινοποιήσεως εκ μέρους του ΓΕΕΑ της παρατυπίας ως προς τη γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής και τη φερόμενη παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Πράγματι, από τον κανόνα 49, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 προκύπτει ότι η μη τήρηση του κανόνα 48, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, και της παραγράφου 2, του ίδιου κανονισμού έχει ως άμεση συνέπεια, και χωρίς προηγούμενη κοινοποίηση, την απόρριψη της προσφυγής ως απαράδεκτης, τούτο δε ενδεχομένως, μετά τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπει ο κανόνας 96, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού. Ούτε από τη νομοθεσία ούτε από τη νομολογία προκύπτει ότι το ΓΕΕΑ έχει την υποχρέωση να εφιστά την προσοχή ενδεχομένων προσφευγόντων ενώπιον του τμήματος προσφυγών για τις συνέπειες από τη μη τήρηση των διατυπώσεων των κανονισμών αυτών [βλ., σχετικώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 31ης Μαΐου 2005, T-373/03, Solo Italia κατά ΓΕΕΑ — Nuova Sala (PARMITALIA), Συλλογή 2005, σ. II-1881, σκέψη 59].

44 Ακόμη και αν το γεγονός ότι το ΓΕΕΑ είχε ως συνήθη πρακτική να πληροφορεί τους προσφεύγοντες για τις τυπικές ελλείψεις των δικογράφων τους, τούτο δεν είχε επίπτωση στην προκειμένη περίπτωση. Συγκεκριμένα, η πρακτική αυτή δεν μπορεί να μεταβάλει το σημείο ενάρξεως της προθεσμίας που προβλέπει ο κανόνας 96, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 [βλ., σχετικώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Σεπτεμβρίου 2003, T-71/02, Classen Holding κατά ΓΕΕΑ — International Paper (BECKETT EXPRESSION), Συλλογή 2003, σ. II-3181, σκέψη 41]. Εξάλλου, κατά πάγια νομολογία, οι κανόνες περί των προθεσμιών θεσπίστηκαν προκειμένου να διασφαλίζεται η ασφάλεια δικαίου και να αποφεύγεται κάθε αυθαίρετη διάκριση ή μεταχείριση (βλ. διάταξη του Πρωτοδικείου της 21ης Νοεμβρίου 2005, T-426/04, Tramarin κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-4765, σκέψη 60, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Αυτή η γενική διαπίστωση εφαρμόζεται επίσης στις προθεσμίες που προβλέπουν οι κανονισμοί για το κοινοτικό σήμα. Επομένως, δεδομένου ότι εφάρμοσε χωρίς να μεταβάλει την προθεσμία που προβλέπει ο κανόνας 96, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95, το τμήμα προσφυγών δεν παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

45 Επομένως, ο παρών λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου που αντλείται από την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

Επιχειρήματα των διαδίκων

46 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η απόρριψη της προσφυγή της από το τμήμα προσφυγών ως απαράδεκτης, ενώ είχε ασκηθεί εντός της ταχθείσας προθεσμίας και προσηκόντως, με εξαίρεση μια φράση στα αγγλικά, στερώντας από αυτή τη δυνατότητα να συνεχίσει τη διαδικασία και να υποστηρίξει την αίτησή της περί καταχωρίσεως, παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας.

47 Πρώτον, σταθμίζοντας, αφενός, το συμφέρον της παρεμβαίνουσας για ευχερή κατανόηση της προσφυγής και τη συνέχεια στη γλώσσα διαδικασίας και, αφετέρου, το συμφέρον της προσφεύγουσας προς υποστήριξη της αιτήσεώς της περί καταχωρίσεως, είναι υπερβολικό να απορριφθεί η προσφυγή από το γεγονός και μόνον ότι η τυπική επιταγή ως προς την κατάθεση του δικογράφου της προσφυγής στη γλώσσα διαδικασίας δεν τηρήθηκε.

48 Δεύτερον, το ίδιο το τμήμα προσφυγών αναγνώρισε προηγουμένως ότι το γλωσσικό καθεστώς που προβλέπουν οι κανονισμοί 40/94 και 2868/95 δεν είναι σαφές. Θα ήταν ανώφελα αυστηρό και τυπολατρικό να εφαρμοστεί ένα τέτοιο καθεστώς στο δικόγραφο της προσφυγής, του οποίου ελάχιστα ουσιώδη στοιχεία χρειάζονται μετάφραση. Συγκεκριμένα, οι πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται με το έντυπο του δικογράφου της προσφυγής είναι ελάχιστες, περιλαμβανομένης και εκείνης που αφορά το περιεχόμενο της προσφυγής η οποία, στην παρούσα διατύπωση του εντύπου, περιλαμβάνεται σε ένα απλό τετραγωνίδιο που πρέπει να συμπληρωθεί.

49 Τρίτον, η επιλογή της γλώσσας διαδικασίας περιορίζεται στις γλώσσες των οποίων η γνώση είναι η πλέον διαδεδομένη εντός της Κοινότητας ακριβώς προκειμένου να αποφεύγεται όπως η γλώσσα διαδικασίας είναι εντελώς άγνωστη στους διαδίκους. Εν προκειμένω, η παρεμβαίνουσα ήταν σε θέση να κατανοήσει το περιεχόμενο του δικογράφου της προσφυγής, περιλαμβανομένης και της ενδείξεως ως προς το περιεχόμενο της προσφυγής που συντάχθηκε στα αγγλικά, δεδομένου ότι η αίτηση καταχωρίσεως κατά της οποίας άσκησε την ανακοπή της ήταν επίσης συνταγμένη στα αγγλικά. Η κατανόηση της αγγλικής εκ μέρους αυτού του διαδίκου δεν επιδέχεται καμιά αμφιβολία, πολλώ μάλλον που πρόκειται για φαρμακευτική επιχείρηση και όχι για ιδιώτη.

50 Το ΓΕΕΑ, υπογραμμίζοντας ότι το τμήμα προσφυγών δεν είναι αρμόδιο για να ελέγξει την αναλογικότητα των κανόνων που προβλέπουν την απόρριψη προσφυγής ασκηθείσας σε άλλη γλώσσα εκτός της γλώσσας διαδικασίας, παρατηρεί ότι δεδομένου ότι η ύπαρξη διαφορετικών μέτρων έννομης προστασίας για τη θεραπεία των ελλείψεων τύπου ή των προθεσμιών που δεν τηρήθηκαν ενισχύει την αναλογικότητα μιας τέτοιας κανονιστικής ρυθμίσεως. Αφού η προσφεύγουσα δεν έκανε χρήση αυτών των μέσων έννομης προστασίας που ήσαν στη διάθεσή της, και λαμβάνοντας υπόψη το ότι δεν τήρησε τις κατ' επανάληψη προθεσμίες οι οποίες δημιουργούσαν αμφιβολία ως προς την επιμέλεια των εκπροσώπων της, δεν συντρέχει λόγος να αμφισβητηθεί η αναλογικότητα των εν λόγω νομικών βάσεων.

51 Κατά την παρεμβαίνουσα, δεν είναι δυσανάλογο να απαιτείται όπως τηρούνται οι κανόνες σχετικά με τις προθεσμίες και τη γλώσσα διαδικασίας, των οποίων η εφαρμογή δεν υπόκειται σε καμία στάθμιση των συμφερόντων των διαδίκων. Εξάλλου, αφού η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να υποβάλει νέα αίτηση καταχωρίσεως, η απόρριψη της προσφυγής της δεν είναι άδικη.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

52 Απορρίπτοντας την προσφυγή ως απαράδεκτη, το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε τον κανόνα 96, παράγραφος 1, τον κανόνα 49, παράγραφος 1, και τον κανόνα 48, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, και παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95. Οι κανόνες αυτοί, ισχύοντες και διέποντες το παραδεκτό της προσφυγής στην προκειμένη περίπτωση, έπρεπε να εφαρμοστούν από το τμήμα προσφυγών. Άρνηση να εφαρμόσει τους κανόνες αυτούς θα παραβίαζε την αρχή του τεκμηρίου νομιμότητας, κατά την οποία η κοινοτική ρύθμιση αναπτύσσει όλα τα αποτελέσματά της εφόσον αρμόδιο δικαστήριο δεν διαπιστώσει την έλλειψη νομιμότητας αυτής [βλ., σχετικώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου 2001, T-120/99, Kik κατά ΓΕΕΑ (Kik), Συλλογή 2001, σ. II-2235, σκέψη 55].

53 Επομένως, εναπόκειται στο Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί της νομιμότητας αυτών των κανόνων βάσει της αρχής της αναλογικότητας στον βαθμό που, προβάλλοντας ότι το απαράδεκτο της προσφυγής της βάσει των κανόνων αυτών παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας, η προσφεύγουσα υποστηρίζει εμμέσως ότι οι κανόνες αυτοί παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας.

54 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι κανόνες αυτοί αποτελούν μέρος των διατάξεων που διέπουν το γλωσσικό καθεστώς το οποίο θεσπίστηκε με τον κανονισμό 40/94. Κατά τη νομολογία, το καθεστώς αυτό είναι συμβατό προς την αρχή της αναλογικότητας (βλ., σχετικώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2003, C-361/01 P, Kik κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2003, σ. I-8283, σκέψεις 92 έως 94, και απόφαση Kik, σκέψη 52 ανωτέρω, σκέψεις 62 και 63). Έτσι, οι κανόνες αυτοί δεν μπορούν να θεωρηθούν ως αντίθετοι προς την αρχή της αναλογικότητας.

55 Εξάλλου, η μη τήρηση υποχρεώσεων όπως η τήρηση των προθεσμιών προσφυγής, οι οποίες είναι θεμελιώδεις για την εύρυθμη λειτουργία του κοινοτικού συστήματος, μπορεί να έχει ως συνέπεια κυρώσεις βάσει της κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως με την απώλεια δικαιώματος, χωρίς αυτό να είναι ασυμβίβαστο προς την αρχή της αναλογικότητας (βλ., σχετικώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Μαρτίου 2003, T-61/00 και T-62/00, APOL κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-635, σκέψεις 96 και 98).

56 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η απόφαση του τμήματος προσφυγών να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη, κατ' εφαρμογήν του κανόνα 96, παράγραφος 1, του κανόνα 49, παράγραφος 1, και του κανόνα 48, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, και παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 δεν μπορεί να θεωρηθεί ως δυσανάλογη. Επομένως, ο παρών λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 78α του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

57 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο κανόνας 72, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 σχετικά με τη λήξη των προθεσμιών πρέπει επίσης να εφαρμοστεί για τον προσδιορισμό του σημείου ενάρξεως των προθεσμιών, προκειμένου να μη τεθεί σε μειονεκτική θέση ο προσφεύγων λόγω του μέσου που χρησιμοποιήθηκε για την κατάθεση της προσφυγή του. Ο κανόνας αυτός προβλέπει ότι, αν η προθεσμία εκπνέει ημέρα κατά την οποία δεν είναι δυνατό να κατατεθούν έγγραφα στο ΓΕΕΑ ή ημέρα κατά την οποία το κανονικό ταχυδρομείο δεν διανεμήθηκε στον τόπο που βρίσκεται το ΓΕΕΑ, η προθεσμία παρατείνεται μέχρι την πρώτη ημέρα κατά την οποία τα έγγραφα μπορούν να κατατεθούν και κατά την οποία το κανονικό ταχυδρομείο μπορεί να διανεμηθεί. Στην προκειμένη περίπτωση, επομένως, η προθεσμία ενός μηνός που προβλέπει ο κανόνας 96, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 δεν άρχισε να τρέχει την Παρασκευή 6 Ιανουαρίου 2006, δηλαδή την ημέρα καταθέσεως του δικογράφου της προσφυγής, δεδομένου ότι η ημέρα αυτή ήταν αργία σύμφωνα με τον κατάλογο των αργιών του ΓΕΕΑ για το έτος 2006. Το δικόγραφο της προσφυγής έπρεπε να θεωρηθεί ότι είχε κατατεθεί τη Δευτέρα 9 Ιανουαρίου 2006. Εξ αυτού προκύπτει ότι η προθεσμία ενός μηνός για την υποβολή της μεταφράσεως του δικογράφου της προσφυγής στη γλώσσα διαδικασίας έληξε στις 9 Φεβρουαρίου 2006, και όχι στις 6 Φεβρουαρίου 2006 όπως υποστηρίζει το ΓΕΕΑ.

58 Έτσι, η αίτηση περί συνεχίσεως της διαδικασίας που υποβλήθηκε στις 7 Απριλίου 2006 μαζί με γερμανική μετάφραση του δικογράφου της προσφυγής και εντολή πληρωμής του τέλους περί συνεχίσεως της διαδικασίας, υποβλήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 78α του κανονισμού 40/94. Κατά συνέπεια, απορρίπτοντας την αίτηση αυτή το ΓΕΕΑ παρέβη το άρθρο 78α του κανονισμού 40/94.

59 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αντικρούουν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας και ισχυρίζονται ότι, δεδομένου ότι το δικόγραφο της προσφυγής υποβλήθηκε στα αγγλικά στις 6 Ιανουαρίου 2006, η προθεσμία που προβλέπει ο κανόνας 96, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 έληξε στις 6 Φεβρουαρίου 2006 και η προθεσμία για την υποβολή αιτήσεως περί συνεχίσεως της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 78α του κανονισμού 40/94 έληξε στις 6 Απριλίου 2006. Η αίτηση περί συνεχίσεως της διαδικασίας, υποβληθείσα στις 7 Απριλίου 2006, υποβλήθηκε επομένως μία ημέρα μετά τη λήξη της ταχθείσας προθεσμίας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

60 Με τον λόγο περί του παραδεκτού της αιτήσεως περί συνεχίσεως της διαδικασίας, η προσφεύγουσα προσάπτει κατ' ουσίαν στο τμήμα προσφυγών του Γραφείου ότι δεν δέχθηκε την αίτηση αυτή θεωρώντας την ως μη υποβληθείσα.

61 Κατά το άρθρο 78α του κανονισμού 40/94, διάδικος σε διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ που παρέλειψε να τηρήσει μια προθεσμία μπορεί να επιτύχει τη συνέχιση της διαδικασίας κατόπιν αιτήσεως, υπό την προϋπόθεση ότι, κατά τη στιγμή που υποβάλλεται η αίτηση, η παραληφθείσα πράξη έχει διενεργηθεί. Η αίτηση είναι παραδεκτή μόνον εντός προθεσμίας δύο μηνών που υπολογίζεται από την ημέρα λήξεως της μη τηρηθείσας προθεσμίας και θεωρείται υποβληθείσα μόνον κατόπιν καταβολής του τέλους περί συνεχίσεως της διαδικασίας.

62 Ο κανόνας 96, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 ορίζει ότι η προθεσμία ενός μηνός για την υποβολή μεταφράσεως στη γλώσσα διαδικασίας του πρωτοτύπου που συντάσσεται σε άλλη γλώσσα αρχίζει να τρέχει από την ημέρα καταθέσεως του πρωτοτύπου αυτού. Σύμφωνα με τον κανόνα 70, παράγραφος 4, του κανονισμού 2868/95, όταν η προθεσμία είναι ενός ή περισσοτέρων μηνών, τότε λήγει τον αντίστοιχο επόμενο μήνα, την ημέρα που αντιστοιχεί σε αριθμό με την ημέρα κατά την οποία συνέβη το γεγονός.

63 Στην προκειμένη περίπτωση, δεν αμφισβητείται ότι το δικόγραφο της προσφυγής, στην αγγλική του διατύπωση, υποβλήθηκε με τηλεομοιοτυπία αποσταλείσα στο ΓΕΕΑ στις 6 Ιανουαρίου 2006. Επομένως, το τμήμα προσφυγών ορθώς θεώρησε ότι η προθεσμία ενός μηνός για την κατάθεση της μεταφράσεως του δικογράφου της προσφυγής στη γλώσσα διαδικασίας έληξε στις 6 Φεβρουαρίου 2006.

64 Δεδομένου ότι η μη τηρηθείσα προθεσμία έληξε στις 6 Φεβρουαρίου 2006, η αίτηση περί συνεχίσεως της διαδικασίας έπρεπε να είχε υποβληθεί και η καταβολή του πληρωτέου τέλους έπρεπε να είχε εγκριθεί στις 6 Απριλίου 2006 το αργότερο. Όμως, μόλις στις 7 Απριλίου 2006 υποβλήθηκαν η αίτηση περί συνεχίσεως της διαδικασίας και η μετάφραση του δικογράφου της προσφυγής στη γλώσσα διαδικασίας και εγκρίθηκε η πληρωμή του καταβλητέου τέλους.

65 Επομένως, κρίνοντας ότι η αίτηση περί συνεχίσεως της διαδικασίας θεωρήθηκε ως μη υποβληθείσα, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

66 Η διαπίστωση αυτή δεν αναιρείται από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η ημέρα από της οποίας η προθεσμία ενός μηνός άρχισε να τρέχει ήταν η 9η Ιανουαρίου 2006 αντί της 6ης Ιανουαρίου 2006, ημέρα κατά την οποία παρελήφθη η τηλεομοιοτυπία του δικογράφου της προσφυγής. Το επιχείρημα αυτό στηρίζεται στους κανόνες περί της λήξεως της προθεσμίας σε ειδικές περιπτώσεις, οι οποίες δεν έχουν εφαρμογή εν προκειμένω. Συγκεκριμένα, ο κανόνας 70, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, ο οποίος αφορά το σημείο ενάρξεως των προθεσμιών σε περίπτωση κοινοποιήσεως, είναι εκείνος που πρέπει να εφαρμοστεί. Ορίζει ότι η παραλαβή του κοινοποιηθέντος εγγράφου συνιστά το γεγονός από το οποίο αρχίζει να τρέχει η προθεσμία. Εξάλλου, ο κανόνας 79 του κανονισμού 2868/95 ορίζει ότι όλες οι κοινοποιήσεις που απευθύνονται στο ΓΕΕΑ μπορούν να διαβιβάζονται με τηλεομοιοτυπία και παραπέμπει στον κανόνα 80 του ίδιου κανονισμού, ο οποίος λαμβάνει ως ημερομηνία αναφοράς την ημερομηνία παραλαβής της τηλεομοιοτυπίας. Επομένως, όταν πρόκειται για τη διαβίβαση κοινοποιήσεως που απευθύνθηκε στο ΓΕΕΑ με

τηλεομοιοτυπία, το γεγονός το οποίο συνιστά την αφετηρία της προθεσμίας είναι η παραλαβή από το ΓΕΕΑ αυτής της τηλεομοιοτυπίας, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι η ημερομηνία παραλαβής αντιστοιχεί σε αργία.

67 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο παρών λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 78 του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

68 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η κοινοποίηση μιας παρατυπίας σχετικά με τη γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής μπορεί να γίνεται εγκύρως μόνον γραπτώς, δεδομένου ότι η ημερομηνία της άτυπης κοινοποιήσεως κατά τη διάρκεια τηλεφωνικής συνδιαλέξεως δεν μπορεί να θεωρηθεί ως η ημερομηνία κατά την οποία έπαυσε να υπάρχει το κώλυμα από την οποία έτρεχε η προθεσμία για την υποβολή αιτήσεως περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση restitutio in integrum. Αφού η παρατυπία σχετικά με τη γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής δεν κοινοποιήθηκε γραπτώς στην προσφεύγουσα, το κώλυμα ουδέποτε έπαυσε να υπάρχει και η αίτηση περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως εκπρόθεσμη.

69 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα υποστηρίζουν ότι το κώλυμα στην προκειμένη περίπτωση έπαυσε, το αργότερο, στις 22 Μαρτίου 2006, όταν ένας από τους εκπροσώπους της προσφεύγουσας πληροφορήθηκε τηλεφωνικώς για την παρατυπία σχετικά με τη γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής. Η προθεσμία των δύο μηνών που προβλέπει το άρθρο 78, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 έληξε το αργότερο στις 22 Μαΐου 2006. Η αίτηση περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα

κατάσταση υποβλήθηκε επομένως με μία μέρα καθυστέρηση, στις 23 Μαΐου 2006. Συνεπώς, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ως μη υποβληθείσα την αίτηση περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

70 Κατά το άρθρο 78, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94, η αίτηση περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση πρέπει να υποβληθεί εγγράφως εντός προθεσμίας δύο μηνών από την παύση του κωλύματος λόγω του οποίου δεν τηρήθηκε προθεσμία που είχε ως άμεση συνέπεια την απώλεια δικαιώματος ή ένδικου μέσου. Η αίτηση πρέπει να είναι αιτιολογημένη και να αναφέρει τα πραγματικά περιστατικά και τους λόγους που προβάλλονται προς στήριξή της, η δε αίτηση θεωρείται ότι έχει υποβληθεί μόνον αφού καταβληθεί το τέλος επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση.

71 Στην προκειμένη περίπτωση το κώλυμα στο οποίο οφείλεται η μη τήρηση της προθεσμίας υποβολής του δικογράφου της προσφυγής στη γλώσσα της αποφάσεως που υπήρξε αντικείμενο της προσφυγής, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα με την αίτησή της περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, συνίσταται στην άγνοια εκ μέρους των εκπροσώπων της του γεγονότος ότι το δικόγραφο της προσφυγής είχε σταλεί στις 6 Ιανουαρίου 2006 στο ΓΕΕΑ στην αγγλική. Η αίτηση περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση υποβλήθηκε στις 23 Μαΐου 2006.

72 Στις 22 Μαρτίου 2006, κατά τη διάρκεια τηλεφωνικής συνδιαλέξεως μεταξύ ενός υπαλλήλου του ΓΕΕΑ και ενός από τους εκπροσώπους της προσφεύγουσας, ο τελευταίος πληροφορήθηκε για την παρατυπία σχετικά με τη γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής, όπως ισχυρίζονται το ΓΕΕΑ σε εσωτερικό σημείωμα με ημερομηνία 24 Μαρτίου 2006 και η προσφεύγουσα με την αίτησή της.

73 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα ανέφερε ότι αμφέβαλε κατά πόσον η συνδιάλεξη αυτή μπορούσε να αποτελέσει την παύση του κωλύματος και ισχυρίστηκε ότι η παύση επήλθε μάλλον στις 27 Απριλίου 2006, κατά την τηλεφωνική συνδιάλεξη μεταξύ του εισηγητή του τμήματος προσφυγών και ενός από τους εκπροσώπους της προσφεύγουσας.

74 Ο ισχυρισμός αυτός, έστω και αν υποτεθεί ότι υποβάλλεται παραδεκτώς, δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

75 Συγκεκριμένα, από τους συγκλίνοντες ισχυρισμούς του ΓΕΕΑ και της προσφεύγουσας που έχουν περιγραφεί ανωτέρω και που αφορούν την τηλεφωνική συνδιάλεξη της 22ας Μαρτίου 2006 προκύπτει ότι κατά τη διάρκεια αυτής της συνδιαλέξεως η προσφεύγουσα πληροφορήθηκε την παρατυπία σχετικά με τη γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής. Επιπλέον, από τον διοικητικό φάκελο προκύπτει ότι το πρώτο από τα δύο έγγραφα που απέστειλε ένας από τους εκπροσώπους της προσφεύγουσας στον υπάλληλο του ΓΕΕΑ στις 7 Απριλίου 2006 αναφέρεται στην τηλεφωνική του συνδιάλεξη και στο γεγονός ότι αυτή αφορούσε την κοινοποίηση του ΓΕΕΑ της 18ης Ιανουαρίου 2006 η οποία δεν είχε ληφθεί από την προσφεύγουσα. Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι η κοινοποίηση αυτή μιας σελίδας αφορούσε αποκλειστικά την παρατυπία ως προς τη γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής, είναι εύλογο να συναχθεί ότι έγινε λόγος για την παρατυπία αυτή κατά τη διάρκεια της τηλεφωνικής συνδιαλέξεως. Εξάλλου, το δεύτερο έγγραφο της 7ης Απριλίου 2006, το οποίο απεστάλη αμέσως μετά το πρώτο αναφέρει ότι, λαμβάνοντας υπόψη την παρατυπία ως προς τη γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής που προέβαλε το ΓΕΕΑ, απεστάλη προληπτικά νέο δικόγραφο προσφυγής συνταγμένο στα γερμανικά.

76 Επομένως, το τμήμα προσφυγών νομίμως έκρινε ότι το κώλυμα στο οποίο οφείλεται η μη τηρηθείσα προθεσμία, όπως προβάλλεται από την προσφεύγουσα, έπαυσε, το αργότερο, στις 22 Μαρτίου 2006 και, συνεπώς, η προθεσμία των δύο μηνών που προβλέπει το άρθρο 78 του κανονισμού 40/94 είχε λήξει, το αργότερο, στις 22 Μαΐου 2006.

77 Η διαπίστωση αυτή δεν αναιρείται από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι μόλις από τη στιγμή που το ΓΕΕΑ κοινοποίησε εγγράφως την παρατυπία ως προς τη γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής η προθεσμία του άρθρου 78 του κανονισμού 40/94 αρχίζει να τρέχει. Πράγματι, μια τέτοια έγγραφη κοινοποίηση δεν προβλέπεται στο άρθρο 78 του κανονισμού 40/94. Εξάλλου, από τη νομολογία προκύπτει ότι το ΓΕΕΑ δεν υποχρεούται να πληροφορήσει το ενδιαφερόμενο μέρος για τις παρατυπίες στη διαδικασία και, επομένως, μια τέτοια κοινοποίηση εκ μέρους του ΓΕΕΑ δεν μπορεί να ασκεί επιρροή ως προς την αφετηρία της προθεσμίας που τάσσεται για την υποβολή αιτήσεως περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση (προαναφερθείσα απόφαση BECKETT EXPRESSION, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψη 41).

78 Επομένως, δεδομένου ότι η καταβολή του πληρωτέου τέλους εγκρίθηκε μόλις στις 23 Μαΐου 2006, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η αίτηση περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση θεωρείται ως μη υποβληθείσα.

79 Σε κάθε περίπτωση, βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση εξαρτάται επίσης από την προϋπόθεση ότι αποδείχθηκε ότι είχε επιδειχθεί κάθε επιμέλεια που επιβάλλουν οι περιστάσεις. Έστω και αν υποτεθεί ότι, όπως ισχυρίστηκε η προσφεύγουσα, το σφάλμα κατά την αποστολή του δικογράφου της προσφυγής, το οποίο διέπραξε μια γραμματέας και για το οποίο οι εκπρόσωποι της προσφεύγουσας δεν είχαν γνώση, συνιστά κώλυμα κατά την έννοια του άρθρου 78, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, η προσφεύγουσα είχε την υποχρέωση να αποδείξει ενώπιον του τμήματος προσφυγών ότι επέδειξε κάθε επιμέλεια που επιβάλλουν οι περιστάσεις. Ωστόσο, κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν υπέβαλε συναφώς η προσφεύγουσα. Συνεπώς, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι δεν έχει αποδειχθεί ότι η προσφεύγουσα επέδειξε κάθε επιμέλεια που επέβαλαν οι περιστάσεις.

80 Επομένως, ο παρών λόγος πρέπει να απορριφθεί και, κατά συνέπεια, η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

81 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα έξοδα, σύμφωνα με τα αιτήματα του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τη Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd στα δικαστικά έξοδα.

Tiili Dehousse Wiszniewska-Białecka

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 17 Σεπτεμβρίου 2008.

Ο Γραμματέας Η Πρόεδρος

E. Coulon V. Tiili